

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 131 din 07.07.2010

Dosar nr: 509/2009

Petiția nr: 10.890/14.12.2009

Petent: C Ș E

Reclamat: Ministerul Administrației și Internelor

Obiect: stabilirea altor drepturi salariale pentru medici față de medicii veterinari din cadrul M.A.I.

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. C Ș E

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Administrației și Internelor, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petentul, medic primar veterinar cu grad de comisar de poliție, arată că prin **O.M.A.I. S/692/18.12.2008** medicii polițiști umani beneficiază de majorarea de 0,10 a coeficientului de ierarhizare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminatorie faptul că medicii veterinari polițiști nu beneficiază de majorarea de 0,10 a coeficientului de ierarhizare.

IV. Procedura de citare

Părțile a fost citate pentru data de 09.03.2010 (filele 8-9 din dosar).
La citare părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 10.890/14.12.2009** (filele 1-3 din dosar), arată că prin **O.M.A.I. S/692/18.12.2008** medicii polițiști umani beneficiază de majorarea de 0,10 a coeficientului de ierarhizare, medicii veterinari însă nu.

Depune acte în susținerea celor afirmate (filele 4-5).

Reclamatul, prin **Adresa nr. 362708/19.02.2010**, înregistrată la CNCD cu **nr. 1402/19.02.2010** (filele 54-56 din dosar), arată distincția dintre specializarea medicină și medicină veterinară.

Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 1807/08.03.2010** (filele 20-22) petentul susține cele arătate în petiție.

Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 3171/22.04.2010** (filele 24-26) petentul arată că și medicina veterinară este o știință medicală, cu un rol deosebit în protecția sănătății.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că reclamatul face o diferențiere între medici și medici veterinari, prin **O.M.A.I. S/692/18.12.2008**, care acordă doar medicilor (polițiști) umani o majorarea de 0,10 a coeficientului de ierarhizare.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

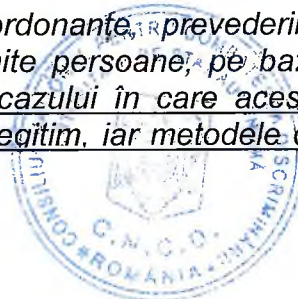
Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Alin. 3 prevede: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile*”.

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „*Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări*.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „*Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*.”).

Colegiul director arată că medicii și medicii veterinari reprezintă două categorii de persoane distincte, fiecare profesie având un statut propriu de unde rezultă drepturi și obligații diferite pentru cele două categorii de persoane. Această distincție apare deja în momentul formării, medicii fiind absolvenți ai universităților de medicină și farmacie iar medicii veterinari ai universităților de științe agronomice și medicină veterinară.

În concluzie, Colegiul director consideră că medicii și medicii veterinari se găsesc în situații diferite, ce pot determina un tratament diferit, fără încălcarea principiului egalității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare în conformitate cu art. 2 al. 1, 3 și 4 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

Data redactării: 13.07.2010

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și**

sanționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

